

L-am întâlnit pe Dumnezeu într-un cerșetor din metroul din Munich

Giampiero este un chirurg italian care a emigrat în Germania ca să muncească. Într-o zi s-a întâlnit cu un cerșetor care i-a schimbat viața.

12.08.2017

«Vă voi povesti cum l-am întâlnit pe Isus în persoana unui cerșător. Numele meu este Giampeiro Autiero, lucrez într-un spital din Germania și

sunt unul din italienii care au emigrat în căutarea unei posibilități de angajare.

La început, nu mi-a fost ușor să mă adaptez la cultura germană. A lucra în altă limbă, a trăi într-un apartament minuscul, fără nici o comoditate, a pierde legătura cu prietenii din copilărie sau a renunța la a vedea cum părinții tăi îmbătrânesc sunt sacrificii care trebuie asumate atunci când se emigrează.

Cinci ani mai târziu, în ciuda momentelor de îndoială, renunțărilor și sacrificiilor, balanța este foarte pozitivă. Așa cum spunea Maica Tereza de Calcutta, nefericirea este drumul spre fericire și îndoiala este calea spre adevăr.

Am îmbrățișat tristețea atunci când mi s-a prezentat, și acum sunt fericit trăind stabil în Germania, cu soția și copiii mei. Nu este ușor să stai

departe de ființele iubite, de locurile, mirosurile și gusturile copilării mele napolitane, dar familia îmi dă mereu curajul și puterea să merg înainte. Ba mai mult, aici în Germania L-am întâlnit pe Dumnezeu. S-a întâmplat așa.

Un cerșetor în metrou

Într-o zi, după ce am participat cu niște colegi la o conferință în Munich, am luat metroul. Când mai era doar o stație până să ajung la aeroport, unde luam zborul ca să mă întorc acasă, un cerșetor îmbrăcat cu țoale și plimbându-se prin mijlocul vagonului s-a oprit lângă mine. Privindu-mă fix, m-a întrebat dacă aș putea să-i dau biletul de metrou pe care îl folosisem. Lui îi permitea să continue călătoria. Eu, incomod, i-am negat, iar el, cu o tăcere educată, s-a îndepărtat cu respect.

Când am coborât din vagon, l-am întâlnit din nou la începutul scărilor

care conduceau la suprafață. Mi-a repetat aceeași cerere, și eu am negat din nou, chiar dacă nu mai aveam nevoie de bilet.

Mai târziu, în timp ce vorbeam cu colegii mei, mi-am dat seama că nu aveam telefonul mobil. Imediat, mi-a venit în minte imaginea cerșătorului. Am informat imediat securitatea și m-am dus la biroul de obiecte pierdute, dar telefonul nu era acolo.

Cu telefonul unui prieten, am trimis un mesaj la telefonul meu având încredere că cel care îl avea o să mă contacteze. Eram disperat: pe telefon aveam amintirile și contactele din acei ani. Am sunat din nou la numărul meu și într-un sfârșit a răspuns o voce prietenoasă: cineva îl găsisese uitat pe scaunul din metrou și mă aștepta la trei stații de acolo.

Chiar știind că riscam să pierd zborul de întoarcere acasă, m-am dus să mă întâlnesc cu acel necunoscut. Era

vorba de un tânăr bine îmbrăcat, care m-a recunoscut imediat. Am vrut să-i dau niște bani drept recompensă, dar nu i-a acceptat, doar mi-a zis: “Luați biletul meu ca să luați metroul din nou, eu nu mai am nevoie de el”. Inima mi s-a congelat când am auzit acele cuvinte. Am înțeles cât de cretin am fost înainte, negând ajutorul meu aproapelui într-un moment de dificultate. Am fost arogant și egoist. Am avut ocazia să ajut pe cineva mai puțin norocos, și nu am profitat, reacționând cu aroganță și egoism. Și acum altă persoană mă ajută pe mine. M-am întâlnit cu Dumnezeu în pielea unui cerșător, și nu am știut să-l slujesc.

În alte ocazii, am oferit ajutorul meu persoanele aflate în dificultate, dar în acea noapte nu am fost în stare. Acel lucru m-a făcut să reflectez. Lipsa mea de compasiune m-a ajutat să mă decid să fac ceva mai mult

pentru Domnul și, câteva zile după, trecând prin Napoli, am scris un email la siteul celor de la Opus Dei.

Opus Dei, o panoramă imensă

Un cooperator de la Opus Dei m-a contactat și m-a invitat la o retragere spirituală în casa Monterone.

Întâlnirea a durat doar câteva ore, dar am putut aprecia serenitatea și pacea care se putea respira acolo. Am simțit imediat dorința de a mă bucura de fericirea pe care acele persoane o emanau.

Când m-am întors în Germania, am continuat să merg la acele întâlniri de formare creștină pe care le oferă Opus Dei.

În centrul Opus Dei din Berlin, l-am cunoscut pe Pr. Wolfgang Weber, preot, și am rămas că voi continua formarea mea împreună cu alte persoane care participă la activitățile

organizate în apropiere de Hamburg, unde trăiesc.

De atunci au trecut ani de zile și viața mea s-a schimbat. Am învățat să mă rog în altă limbă. Credeam că e imposibil, dar am reușit. În dificultățile zilnice, în munca exigentă de chirurg, în viața familiară plină de momente bune și momente dificile, îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru că am găsit acest drum. El mă ajută să găsesc timp pentru a-l dedica rugăciunii și în felul acesta să înfruntăm împreună – Dumnezeu și eu – problemele. În calitate de supernumerar în Opus Dei, vreau doar să fiu un creștin bun, în stare să transmit copiilor mei iubirea lui Dumnezeu. L-am căutat pe Dumnezeu, L-am întâlnit, și vreau să-L iubesc în fiecare zi mai mult».

Fotografie de copertă (cc): Fernando Valenzuela

.....

pdf | document generat automat din
[https://dev.opusdei.org/ro-ro/article/
cersetor-germania-italia-opus-dei/](https://dev.opusdei.org/ro-ro/article/cersetor-germania-italia-opus-dei/)
(08.08.2025)